

Skatteministeriet
 Departementet
 Den 13. juni 1993

Skatteudvalget har fremsendt et brev af 7. juni 1993 fra firmaet RevITax til politimester S. Jensby, MF, bl.a. vedrørende L 289 (L 289 – bilag 63).

Firmaet foreslår 3 modeller til overgangsregler for hovedaktionærer.

1. Indgangsværdi pr. 19. maj 1993 på linie med andre aktionærer.

2. En udsættelse af aktieindkomstbegrebet til indkomståret 1994.

3. En gradvis ændring af hovedaktionærbeskatningen efter følgende skala:

År	Del af fortjeneste, der beskattes (pct.)	Skatteprocent
1993	60	27
1994	70	31,5
1995	80	36
1996	90	40,5
1997	100	45

Denne skala skulle ifølge firmaets forslag gælde for hovedaktionærer, når aktierne har været ejet i mere end 7 år. Hvis aktierne har været ejet i mindre end 7 år, men mere end 6 år, anvendes procenterne for 1994 i 1993, procenterne for 1995 i 1994 og så fremdeles. Hvis aktierne har været ejet i mere end 5 år, men mindre end 6 år, anvendes procenterne for 1995 i 1993 og så fremdeles. På lignende måde placeres aktier, der har været ejet i kortere tid, ind i skalaen.

Jeg skal i denne anledning bemærke, at når der i lovforslaget ikke gives indgangsværdier eller andre særlige overgangsordninger for så vidt angår hovedaktionærer, er det begrundet med, at hovedaktionærerne i forvejen er inddraget under beskatning af aktieavancer. Lovforslaget ændrer således alene skattesatsen.

Jeg skal først tillade mig at henvise til mine bemærkninger af 1. juni 1993 til en henvendelse fra revisionsfirmaet Albert Pedersen/Edelbo & Dalgaard A/S (L 289 – bilag 1), hvori der argumenteres for, at det er i overensstemmelse med traditionen inden for skattelovgivningen, at forhøjelser af skattesatser for kapitalgevinster gennemføres uden indgangsværdier, samt at det ikke er hensigtsmæssigt at ændre på denne tradition.

Vedrørende de tre modeller skal anføres, at ikke alene vil alle tre modeller bevirke, at incitamentet til at trække kapital ud af selskaber

fortsætter i en periode. De vil tillige virke som en forstærkning af dette incitament.

Ved den første model indtræder denne virkning grundet følgende:

Hvis modellen gennemføres, vil de værdier, der er opsparet i et selskab før den 19. maj 1993, kunne trækkes ud efter den 19. maj 1993 til en beskatning på 25 pct. eller til ingen beskatning overhovedet – alt efter reglernes nærmere udformning. Ulempen ved en likvidation efter den 19. maj 1993 er dog, at der tillige trækkes værdier ud af selskabet, som er undergivet beskatningen efter de nye regler. Ved en likvidation kort efter den 19. maj 1993 vil aktionærerne imidlertid kunne undgå denne fremskyndede beskatning efter de nye regler, da de værdier, der er opsparet efter den 19. maj 1993, stadig på dette tidlige tidspunkt vil have et beskeden omfang. Dette vil kunne forstærke incitamentet til at trække værdier ud af et selskab.

Ved de to andre modeller skyldes incitamentet, at der stadig i en periode vil mangle neutralitet mellem beskatning af løn, udbytte og aktieavancer. Dette incitament skærpes af kendskabet til de nye regler.

Modellerne vil derfor få en virkning, som er stik modsat af den virkning, der er tilsigtet med lovforslaget. Når firmaet i den tredje model angiver, at denne model giver mange forligsmuligheder, tager firmaet af denne grund fejl.